SEE AND TRY A
DE LAVAL
CREAM SEPARATOR

VAR ER EGEN DOMARE.

Vi kunna ej tro att det finns en förståndig man i lifvet, som skulle köpa en annan än en DE LAVAL Gräddseparator för eget bruk, om han endast kunde få se och profva en förbättrad DE LAVAL maskin innan han köper.

Det är ett faktum att 99 procent af alla separator köpare som SE och PROFVA en DE LAVAL maskin förrän de köpa, taga en DE LAVAL och icke vilja ha någon annan. Den 1 procent som icke köper en DE LAVAL består af sådana som låta sig påvärkas af något annat än värkliga separator meriter.

Hvarje vederhäftig person, som önskar, kan få fritt prof af en DE LAVAL maskin i sitt eget hem utan förskottsbetalning eller någon som hälst förbindelse. Fråga helt enkelt DE LAVAL agenten i er närmaste stad eller skrif till närmaste DE LAVAL kontor.

THE DE LAVAL SEPARATOR CO
14 Princess Street, WINNIPEG, 173 William St. MONTREAL.

LANDTBRUK.

BRA HÖNSFODER.

Det finns många sorters hönsmat, som äro mer eller mindre kraftiga, skrifver Stina Swartling i "Landtmannabladet". Särskildt vill jag nu tala om två sorters foder, som komma från samma växt och växten är ett af våra bästa sädesslag, nämligen kornet. De två fodersorterna äro mäsk och maltgrodd.

Då jag rekommenderat maltgrodd har jag fått till svar, "det är inte bra, det är så grlakadt", beroende på okunnighet om hvad maltgrodd är.

För att bereda kornet till att däraf brygga öl eller dricka måste kornet först läggas att gro i fuktig värme, d. v. s. att en liten grodd växer ut ur hvarje korn, sedan torkas kornen i starkare torr värme och de små torkade groddarna afskiljas. Det blir då, hvad man kallar maltgrodd och är helt naturligt ett särdeles kraftigt foder, hvilket man kan få köpa vid bryggerier och s. k. mälterier. Det är ofta blandadt med hela korn och är särdeles omtyckt af alla fjäderfä.

Det tillagas med hett vatten, som man slår på en liten del groddar. Under tillverkningen bildas en mörkbrun vätska som luktar starkt vört.

Bäst är att inblanda de varma, våta groddarna och vätskan i det mjuka fodret. Hönsen liksom alla andra fjäderfän älska detta foder. Mäsk består af de groddberöfvade och urlakade maltkornen, men äfven det är ett användbart och billigt foder för fjäderfän, om det inblandas i den mjuka föran.

Det blir egentligen ett fyllnadsfoder. Man måste veta hvad man fodrar med och särskildt är okunnighet rådande, vid tal om maltgrodd och mäsk. Jag har försökt båda dessa foder, och jag var nog lycklig att i närheten af mitt hönseri ha både ett mälteri, som säges af en spannmålshandlare, och ett bryggeri för bryggd af dricka.

KRUKVÄXTERNA.

Krukväxterna böra nu bytas i ny, kraftig jord, så att deras rötter under den egentliga växttiden ej behöfva rubbas.

Mången gång ser man en liten växt i en oproportionerligt stor kruka. Härvid få ej dess korta och glesa rötter genom myckenheten omgifvande jord tillräckligt med luft samt kunna ej tillgodogöra sig myllans näring och fuktighet innan den surnar. Växten kan härvid antingen helt utgå eller långsamt tvina ned. Det är därför nödvändigt att utse en kruka, som passar för rotklumpen, d. v. s. endast något större än denna.

En annan viktig omständighet är den till omplantering använda myllans beskaffenhet. Olika växter kräfva sådan näring de i sitt naturliga tillstånd erhållit. Så t. ex. gå azalea och rhodonderon (alprosen) väl till endast i ljung och löfjord; araucaria, cypressen, myrten, fuchsian och begonian erforda med bladmylla blandad lucker och kraftig trädgårdsjord. Palmerna, ficus, brakved, alvon, lager, asparagus, pelargonian m. fl. trifvas bäst, om de till nyssnämnda myllblandning erhålla något fint sönderdelad lera. Callan kräfver därtill kreatursgödsel, som äfven lämpar sig för rosorna, då den uppblandas med här förut nämnda jordslag. Inblandningen af något sand får ej heller glömmas, ty sanden gör myllan luckrare och vattengenomsläppligare.

Om löf eller ljungmylla ej finnes att tillgå, hvilken lätt beredes genom att uppsamla löf och ljungtorf i komposter att förmultna, får man löf att köpa lämplig mylla af handelsträdgårdsmästare. Det finnes dock många krukväxter som ej kräfva så noggrann jordblandning, utan hvilka kunna omsättas i bästa förekommande jord. Om gödselblandning användes, bör gödseln vara väl brunnen, för att ej mask skall uppstå i rötterna.

Då jordblandningen är färdig, kan omplanteringen vidtaga. Om växten sugit sig fast i krukan, bör plantören med ena handen hålla krukan och med den andra växtens stam eller, om växten är spröd, med utbredd hand mot mullen vända växten upp och ned och sakta bulta krukkanten mot ett bord, tills dess rotklumpen lossnar. Därpå bör så varsamt som möjligt jorden lösgöras omkring rötterna. Af frodiga bladväxter tagas mindre. Torra rötter bortskäras, och af stora rotklumpar, t. ex. asparagus kunna t. o. m. äldre färska rötter borttagas, så att man ej behöfver använda oproportionerligt stora krukor. Om man använder nya krukor, böra de förf planteringen hållas en eller ett par timmars tid i vatten; gamla krukor tvättas väl, äfven invändigt.

Innan man begynner plantera växten i krukan, sättes en krukskärfva med den runda sidan nedåt att täcka krukans bottenhål. Härigenom slipper vattnet att utrinna. I stora krukor kunna sättas flera bitar och på dem litet mossa, så att myllan ej kan fylla springorna.

Härefter nedlägges i krukan något mull, rotklumpen nedlägges härpå och mellanrummet fylles med jord. Om krukan är stor, användes en flat planteringsstieka för nedpackningen af jorden. Denna får dock ej nedtryckas för hårdt, emedan det hindrar växtrötternas inträngande. Man bör förfara varsamt, så att ej svaga rötter skadas, samt lämna jorden några cm. under krukans kant, så att vattnet vid vattningen ej rinner öfver.

Omedelbart efter planteringen fuktas växten grundligt, uppbindes med käpp samt placeras i närheten af fönstret. Rosor, fuchsior m. fl. i svalt rum öfvervintrade växter tagas nu äfven till varmare plats, putsas från torra blad m. m. samt utsättas i ljuset. Till motverkande af mögelbildning och ohyra kunna rosornas stammar penslas med i vatten uppblandad svafvelblomma. Om rosorna vid insättningen i vinterförvar blifvit omplanterade, behöfver detta icke nu ske.

Allt framgent bör det tillses, att växterna erhålla tillräckligt med vatten, ljus och frisk luft. Genom fuktning med gödselvatten nu och då kan blomningen verksamt befordras. Härtill lämpar sig bäst de lättsmälta bigödselämnena, såsom t. ex. superfosfat, men härtill kan äfven hästgödselvatten användas. För starkt gödselvatten förstör växtens rötter. Det får ej stå vatten på blomfaten, utan det som efter fuktningen gått igenom bör borthällas. De växter som ha myckét veka blad böra skyddas för stark solhetta. Rummen kunna ventileras genom öppnande af dörar eller på annat sätt, men växterna böra skyddas för kallt drag. Från bladen bör vid behof dammet varsamt aflägsnas och växten då och då öfversprutas med friskt vatten; särskildt för palmerna är detta under klara dagar nödvändigt. Om bladlöss infinna sig, kunna dessa utrotas genom att öfversprута växten med tobaksvatten. Palmer och andra större växter behöfva ej hvarje år omsättas. Lagrar, alprosor m. fl. fördraga ej hög värmegrad, de gå bäst i omkring 5—10 grader C. Om sommaren böra dessa liksom, om möjligt alla andra växter, utsättas under bar himmel. För att de ej skola torka nedgräfvas krukorna intill kanten i jorden. De flesta fördraga solen, men finare växter böra skuggas. De allra känsligaste, såsom bladbegonia, hållas inne året om.

Bästa för bakning.

PURITY FLOUR

KVINNAN och HEMMET.

KONSTEN ATT SPARA SKOR.

Skor kosta pengar, och man bör därför se till, att de hålla så länge som möjligt. Skötas de ordentligt, blir också ens skoräkning icke så svår och dessutom har man tillfredsställelsen att alltid vara snygg om fötterna.

Vill man att en sko eller känga skall hålla någon längre tid, är det nödvändigt att den sitter väl. Den får hvarken vara för trång eller för vid.

Vidare bör man undvika att använda samma fotbeklädnad omedelbart efter hvartannat. Det är nämligen särdeles ekonomiskt att låta skorna bli ordentligt utluftade. Detta bör ske å en ihålig läst, då skon behåller sin fason och lädret icke får sprickа.

För att få suloma att hålla och samtidigt bli vattentäta och smidiga bör man olja in dem med varm linolja så ofta, tills de icke längre kunna suga i sig mera.

Vid rengöringen af skodonen bör smutsen först efter det skorna fullständigt torkat borstas bort med en styf borste; borstar man af skon medan den är fuktig, rifva sandpartiklarna i gatsmutsen sönder ytan på ofvanlädret. Lackläder bör däremot regöras med kallt vatten och en svamp eller ännu hellre med mjölk. Vid rengöring af gula och bruna skor bör bensinflaskan altid finnas till hands, så att alla fläckar på lädret strax kunna tagas bort.

Lackskor böra helst vara något uppvärmda, då man tar dem på sig; detta gör lädret smidigt och man undviker att det spricker. Så snart man tagit dem af sig, bör man icke försumma att strax sätta dem på lästen, då de annars lätt sprickа i vecken.

Alla skodon, de må vara af boxkalf, chevreaux eller lack, böra då och då utan och innan tvättas med ljumt såpvatten och, efter att hafva satts på lästen gnidas in med glycerin samt hängas upp till torkning på något mörkt och icke alltför varmt ställe. Härigenom blir ofvanlädret befriadt från den hårdnande skoremen och åter elastiskt samt sprickandet i vecken åter för en långtid uppskjutet.

SILKESPAPPER I SJUKVÅRDEN.

Med mycken rätt påpeka kineser och japaner det osnygga i det europeiska och amerikanska bruket med tygnäsdukar, som, sedan man snytit sig, åter stoppas i fickan: själfva använda de som bekant silkespapper, som de efter användandet kasta bort. Oafsedt det mer eller mindre oaptitliga i det europeiska bruket, är det dock tydligt, att det kan medföra rätt afsevärda faror för öfverförande af smitta. Skulle man följa tuberkelbacillernas alla vägar, skulle man sålunda säkerligen finna, att en stor del af dem söka sig till sina offer genom näsdukarna och andra linnesaker.

Man behöfver endast tänka sig det fallet att en lungsjuk efter att hafva torkat sig om munnen, sedan han haft ett hostanfall, stoppar näsduken under hufvudkudden. Därigenom öfverföras tuberkelbaciller till sängkläderna, och då dessa skakas utströs smittofröna åt alla håll.

Och gifvetvis är förhållandet detsamma vid andra smittosamma sjukdomar, såsom influensa, skarlakansfeber, difteri, barnförlamning o. s. v. Hur mången öm moder är det icke, som använder sin egen näsduk till att befria sitt kikhostsjuka barn från slemmet för att kanske några minuttr senare torka ett af de friska barnen om näsan med samma näsduk!

Toge man sig för att i sjukrummet i största möjliga utsträckning begagna sig af silkespapper, som efter användningen kastades i elden, skulle säkerligen myeken smitta kunna undvikas. Något enklare än att bredvid den sjukes säng alltid ha till sitt förfogande en bundt mjukt silkespapper kan ju knappast tänkas, och kostnaden är just ingen.

Handskar hålla sig längre, om de efter begagnandet ej rullas samman, utsträckta läggas i en kartong.

Vaxduk bör rengöras med tvål och ljumt vatten, icke med varmt vatten, sköljes därefter med kallt och torkas väl. För att polera upp blankheten kan man endera gnida med en lapp, doppad i mjölk, eller med en blandning af terpentin och vax.

Mot styng af getingar, humlor eller bin hjälper det att sticka ned fingret eller handen, om stynget träffat där, i söt mjölk. Mjölken blir då snart varm och måste ombytas flera gånger; men smärtan lägger sig snart, och svullnaden försvinner nästan genast.

För den uppmärksamme iakttagaren är ingenting ytligt. Det är just i småsaker, som karaktären förråder sig.

KORRESPONDENS.

YTTERLIGARE NÅGRA FUNDERINGAR.

Som mina funderingar i S. C. T. väckt flera funderingar, sätter jag mig ned och funderar en gång till.

Mitt påstående att den amerikanske grofarbettarens behållning icke alltid blir så stor som man kanske kunde ha skäl att antaga söker signaturen J. E. J. att kullkasta genom att omtala att han arbetat för en dagpenning af $3.00, utan att det blef någon behållning alls! Och i stället för att mitt påstående därigenom skulle bli motbevisadt, blir det i stället understruket, och man kan genom denna del af J. E. J:s uppgifter få en inblick uti huru svårt det är för en grofarbetare att bli rik. Man betänke $3.00 per dag och tre hundra arbetsdagar på året, hvilket väl icke är för högt tilltaget, när ingen arbetslöshet finnes — det gör $900 pr år, och ändå ingen behållning.

Hvad skall man då säga om dem som få lof att gå för $1.50 och $2.00 pr. dag, och ändå kanske gå arbetslösa halfva året?

Som en bidragande orsak till arbetarnes ofta dåliga ställning, framhöll jag i min förra artikel också bl. annat arbetslöshetsperioder, hvilka enligt J. E. J:s upplysning höra till undantagen, och skulle förra sommarens arbetslöshet ha varit en tillfällighet, som på många år icke inträffat, och som kanske aldrig mer skall hända. Må så vara, men vi ha dock sett af tidningarne hurusom föregående vinter och äfven vintern därförut, de arbetslösas antal i Chicago och New York räknades, icke endast i tio tusental utan i femtio tusental, och sammalunda torde väl förhållandet ha varit i Amerikas öfriga större städer. Nu säges det, att man skall öfvergifva staden och gå ut på landet och arbeta på farm, då ända till $400 pr år kan sparas.

Detta skulle alltså vara den svårlösta arbetarfrågans lösning, och det vore önskligt att den kunde realiseras; men nu vet ju hvarje människa att så länge städer finnas, så måste det också finnas arbetare, som arbeta där, annars kan ju icke staden med där förekommande bekvämligheter äga bestånd, lika litet som farmarne kunna mottaga och bereda plats åt städernas alla arbetare, om dessa skulle falla på den tanken att utvandra till landet. Följaktligen måste alltid en del arbetare arbeta i städerna, äfven om landet skulle vara att föredraga.

I Moose Jaw var det i somras ända till fyra tusen män, säger J. E. J. och alla kunde de hafva fått arbete om de hade velat, heter det också, men de ville ej och i stället för att arbeta för farmare mot en betalning af $2.00 pr dag eller vid järnvägsanläggningarne för $35 à $40 pr månad, drefvo de sysslolösa omkring i städerna och svulto.

Det vill med andra ord säga att dessa 4,000 män voro lata, illvilliga och oförnöjsamma dagdrifvare som endast vänade på att himmelens portar skulle öppnade varda, och skurar af guld skulle regna ner på dem, så att de ej skulle behöfva smutsa ned sina händer med arbete.

Detta är väl ändå tämligen grofva beskyllningar att slunga i ansiktet på 4,000 män, ty äfven om det bland dessa skulle finnas en eller annan, som med rätt kan hänföras till dagdrifvarnes kategori, så kan man dock icke därefter döma hela kåren, ty att så göra måste ovilkorligen betecknas såsom kortsynthet och oresonlighet — det vill jag såsom varande en bland de 4,000 säga.

Som nu J. E. J. upplyst om att äfven en grofarbetare kan bli välbergad, och välbergning kan kallas rikedom, så betviflar jag icke längre att grofarbetarne kunna blifva rika i Amerika. Förnekat det har jag aldrig gjort. Jag sade ju att det kanske fanns rika arbetare, fast de inte syntes, och som bekant äro amerikaner och svensk-amerikaner så blygsamma af sig, att de skryta aldrig öfver sina framgångar.

Som svar på frågan hvad jag kallade att vara rik, skall jag till sist omtala en liten händelse:

En yngling hade beslutat att gifta sig med en flicka, hvars utseende just inte var af det allra bästa slaget. Så en dag tillställdes honom följande fråga af en af hans kamrater: "Hur kan du vilja gifta dig med den där?" "Ja", blef svaret, "hon är rik då kräke, hon har hundra kronor på banken."

Och så få vi väl trots allt, hoppas till sist att de arbetare som tillstundande säsong komma till hvetefält och järnvägsanläggningar, äro sådana som vilja arbeta och icke endast drifva sysslolösa omkring i städerna.

Med hälsningar till landsmän och landsmaninnor har jag äran teckna

E. A. Nylund.

Georgina, Sask.

Ett och annat.

JERUSALEM PÅ TIVEDEN.

Kolossalt beträgeri under religionens täckmantel.

En ny religiös sekt har de senaste åren haft sin tillvaro i Undenäs socken i närheten af Karlsborg och där inrättat en koloni, Nylandsdahl, till hvilken proselyter eröfrats genom missionering landet runt; och där det under ledaren O. F. Hedlunds herravälde utöfvats en religiös fanatism af rent otrolig art. På sistone har inom denna sekt uppstått schism, som slutat med åtal inför häradsrätten och afslöjat Hedlund som en storbedragare af den farligaste sorten.

Den nu afslöjade religions jobbaren O. F. Hedlund, som för en tid sedan afvek från Amerika för att "inspekterna församlingarna" är född i Undenäs, där fadren var soldat. Båda föräldrarna voro mycket religiösa, och sonen visade tydliga anlag för religiöst svärmeri. Han ingick i frälsningsarmén och reste till sist öfver till Amerika, där han anslöt sig till adventisterna. Han kände emellertid sin kallelse vara att själf bilda en ny sekt, och i början af 1900-talet kom han åter till Sverige i sällskap med sin hustru och en viss Lundberg. Till en början bodde de i Göteborg, men 1906 förlade de sin verksamhet till Undenäs socken, där de lyckades förvärfva sig en del anhängare, som förstreckte med penningar till uppförandet af en koloni, som skulle bli ett nytt Jerusalem. "Det nya landets" hufvudstad, och därför döptes till Nylandsdahl.

Sin medhjälpare Lundberg, utnämnde Hedlund högtidligen till riksmarskalk i "Det nya landet", och utsände såväl honom som sin hustru på missionsresor, som mest bestodo i tiggeri och försäljning af Hedlunds egna traktater. Trots polisens åtgöranden — "riksmarskalken" blef t. ex. anhållen och varnad för lösdrifveri — duperades befolkningen af missionärernas religiösa svada, och koloniens medlemmar växte allt mer i antal. Som exempel på hur långt fanatismen, redan på detta tidiga stadium hunnit, berättas om en snickare i Herrljunga, som öfverlämnade sina dopsparade medel, flere tusen kronor till Hedlund och drog ut med sin hustru för att göra propaganda för det nya Jerusalem.

Så långt hade Oscar Hedlund verkligen drifvit trosutbildningen i den nya sekten, att han sade sig vara ingenting mindre än Gud själf, och han lät också sina lärjungar dyrka honom som Gud. Han afskaffade sön- och helgdagar; det var ju en gudstjänst bara att få vistas i hans gudomliga närhet; äktenskapet förklarade han för en föråldrad institution och införde en ny form för medlemmarnes sammanlefnad. Han lät ungdomen genomgå en förädlingsprocedur, naturligtvis inom lyckta dörrar och under heligt tysthetslöfte. Denna punkt i den Hedlundska läran tyckes också ha ifligt senterats, och det har kunnat märkas ett särskildt stort antal unga kvinnor bland hans proselyter.

För öfrigt har Nylandsdahls lära varit ändamålsenlig och enkel nog. Gud Hedlund hade kraft att välsigna och förbanna, bota sjuka, förlåta synder och förlåna odödlighet, och det gällde bara att lyda honom och tro på honom, så skulle allt bli godt och lyckligt.

Till en början blef det också godt och väl, d. v. s. för Hedlund. Ty till honom öfverlämnades all egendom, och det var ej lätt för "missionärerna" att undgå hans skarpa kontroll. Han höll stränga räfst med de utsända, och alla insamlade medel dref han in omutligen. Hade någon visat sig mindre framgångsrik på vädjobanan, utdref den förtörnade Mästaren djäfvulen ur vederbörande med örfilar, knytnäfsslag och annan misshandel, häri fanatiskt sekunderad af de trogna.

På detta sätt ha misionärerna drifvits att med fruktan och bäfvan arbeta på koloniens ekonomiska framgång, och vissa tider torde Hedlund inhöstat rätt betydliga summor.

Det var den gamle medhjälparen Lundberg, riksmarskalken, som en vacker dag tog mod till sig och i sällskap med en framstående samfundsmedlem uppsade Mästaren tro och lydnad. Det blef naturligtvis ett domsmöte, där det vankades åtskilligt med pryggel för vederbörande. Men ormen var en gång i paradiset, och vid jultiden 1911 samlades oppositionspartiet till ett möte, där Hedlund och hans trogna tvingades ingå på billandet af "Brödraföreningen Enighet", som skulle tillvarataga koloniens ekonomiska intressen.

Föreningen inregistrerades hos länstyrelsen den 11 februari i år, och fyra dagar senare anträdde Hedlund under synnerligen misstänkta omständigheter sin förut omtalade resa till Amerika. Det blef revision, hvarvid upptäcktes att omkring 1,400 kr. saknades i kassan, i anledning hvaraf föreningens kassör, fru Hedlund, åtalades för förskingring och anhölls.

Målet förekom vid senaste tinget i Moholm. Fru Hedlund sökte därvid försvara sig så godt hon kunde. Hon förklarade att man valt henne till kassör ehuru hon vore okunnig i bokföring. De oredovisade medlen, som delvis öfverlämnats till Hedlund som reskassa, hade varit Hedlunds egendom, förklarade hon, då de influtit genom försäljning af "literatur", som han författat. För alla evetualitets skull framlämnade hon därpå en moträkning å "affällingarnas" föda sedan nyåret, slutande på samma belopp som den oredovisade summan.

Målet uppsköts och fru Hedlund försattes på fri fot.

Så står saken tillsvidare. Det är att hoppas att fullt ljus skall i fortsättningen bringas öfver denna sorgliga rörelse, som ger ett tydligt vittnesbörd om hvad som ännu i vår tid på landsbygden i Sverige kan försiggå under religionens täckmantel.

ETT INFERNALISKT DÅD I SUNDSVALL.

En telefonarbetare placerar en s. k. helvetesmaskin i en byggnad.

Hans uppsåt förestafvadt af hämd.

Den 10 april blef i Östersund en telefonreparatör J. S. Kristiffersson från Hundsjö i Gideå förs., Västernorrlands län, häktad såsom misstänkt för attentatförsök mot Sundsvalls telegrafhus. Han fördes till Sundsvall och sitter där i häkte i afbidan på ransakning.

På f. m. den 10 upptäcktes genom en ren tillfällighet at en af telefonreparatör Forsgren på telegrafhusets vind några mystiska trådar och när han följde dessa fann han en liten apparat, som med ytterligare trådar stod i förbindelse med en fotogénbehållare fylld med bensin. Dessa båda trådar ledde in i behållaren genom en tub, som när upptäckten gjordes redan var antänd. Bensinbehållaren var till och med starkt upphettad.

Man antager att Forsgren genom att vidröra trådarna satt den elektriska strömmen i gång och att den börjat att utföra det värf som en anna planlagt. Han släckte emelertid genast elden och anmälde förhålandet till sina öfverordnade.

Om bensinen kommit att explodera skulle en oöfverskådlig olycka kunnat bli följden. Meningen synes ha varit att sätta byggnaden i brand. På grund af apparatens placering skulle också vid en explosion samtliga telegrafverkets kopplingsanordningar ha förstörts.

Det dröjde icke länge förrän man var på det klara med hvilken attentatorn var. Och man skyndade sig att låta häkta honom.

Kristoffersson har under förhören med honom erkänt, att han var den som placerat "helvetesmaskinen" där den genom en ren slump anträffades. Han har också vidgätt, att det var af hämdlusta han drifvits till gärningen. Han hade nämligen ansett sig tillbakasatt af telegrafverkets ledning och icke fått det erkännande han förtjänat. Han påstår dock, att det hela var endast ämnadt att vara ett skrämskott, som samtidigt skulle visa hvad han dugde till.

Kristofferson, som är en 22 års man, har gjort sig känd som en skicklig elektriker. Rikt begåfvad och förseddd med en liflig fantasi, experimenterade han flitigt på telegrafverkstaden och hade stort nöje däraf. Han studerade också med ifver och flit elektrisk fackliteratur. Det hvilar öfver hans natur en påfaglig öfverspänd het, som nog måste tas med i räkningen vid utforskandet af motiven till attentatförsöket. I sitt uppträdande har han varit tyst och sluten, och han har aldrig låtit undfalla sig något ord, som röjde de planer, med hvilka han umgicks.

Attentatet var synnerligen omsorgsfullt planlagdt, och endast genom att strömmen i hast slogs från afvärjdes attentatet. Helvetsmaskinen var inkopplad på reservnummer, som tillhörde en telefonapparat vid Ortviken. Det hade endast behöfts, att en person ringt upp stationen och begärt det nummer, till hvilket helvetesmaskinen var kopplad. Man hade då släppt på ström, som vid passerandet af klaffen i helvetesmaskinen inkopplat kraften från ljusledningen, och bensinbehållaren hade efter några minuter exploderat. Man kan under sådana förhållanden lätt tänka sig, att Kristofferson haft för afsikt att bringa apparaten i funktion från Östersund.

Om attentatet kommit till verkställighet, skulle det ha varit omöjligt att utröna orsaken till detsamma. Bensinbehållaren var anbrakt således, att själfva knutpunkten af öfverkopplingsledningarna genast skulle ha fördärfvats — hela Sundsvall skulle i ett tag ha blifvit afstängdt från ytterverlden pr telegraf och telefon. Bjälklaget som är af trä skulle ha brunit som fnöske, och utan tvifvel hade inom en kort stund hela telegrafhuset stått i ljusan låga.

Hvad som genast kom misstankarna att rikta sig mot Kristofferson var hans plötsliga afskedstagande. Äfven andra omständigheter gjorde det troligt, att han var den skyldige. Man lyckades utröna att Kristoffersson ett par dagar förut begett sig till Östersund, där han har flere bröder bosatta, och polisen där uppe fick order att häkta honom. Kristofferson stod då i beredskap att resa till Amerika, efter hvad han uppgaf för att slippa undan värnplikten.

Sask-alta

Betänk allt en range bör vara — tänk på utseendet, bränslebesparingen, brukbarhet och durabilitet, och ni kommer att köpa en Sask-Alta Stål Range.

McClary's

Vet Ni

att ni kan få Amerikas mest lästa och bäst omtyckta svenska tidning

Svenska-Amerikanaren

på prof
I HELA FYRA MÅNADERS TID FÖR
Endast 35 Cents
OCH DÄRTILL ABSOLUT FRITT
ETT DUSSIN
Importerade svenska vykort
i finaste litografiskt
FÄRGTRYCK.

Om ni önskar något riktigt fint att skicka till edra vänner, så ges här ett tillfälle. Dessa äro äkta importerade svenska vykort, de finaste som någonsin tillverkats; teckningen är klar och tydlig, färgerna utomordentligt naturtrogna. Vyerna äro olika på hvarje kort och från skilda delar af vårt kära, vackra fosterland. Ni får hela dussinet för intet genom att insända 35 cents i silfver- eller moneyorder — icke frimärken — för fyra månaders profprenumeration till

SVENSKA AMERIKANAREN
208 N. FIFTH AVE., CHICAGO, ILL.

Profnummer af tidningen sändas fritt på begäran.
Nämn denna tidning då ni skrifver.

FREE PRESS

Skandinaviska afdelningen, under rubrik "Scandinavian News", som i 4 år skötts af Mr C. Albin Jones, kommer hädanefter, på grund af denes förändrade verksamhetsfält, att redigeras af Mr J. B. Lidholm, väl känd bland skandinaverna här i landet. Free Press är västra Canadas största engelska dagtidning, och kostar, morgon-upplagan 50c. pr. månad, "Bulletin" (afton-upplagan) 25c pr. månad. Adressera nyhetsmeddelanden direkt till Mr. J. B. Lidholm, Free Press, Winnipeg, Man.